

16-01-2026 ΠΕΜΠΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

† Μνήμη τῆς προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου
καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Σπικηρά

Ψαλμός ρμ' (140)

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Κυ ρι ε ε κεκραξα προς σε ει σα ακου
σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ε κεκραξα προς σε ει σα ακου σον μου
προσχεστη φω νητης δε η σεως μου εν τω
κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως
θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει

σακουσον μου Κυ ρι ε
^π
^π ^ΠΘου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι
μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη
μου
^π ^ΠΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι
προ φα σεις εν α μαρ τι αις
^π ^ΠΕυν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα
των εκ λε κτων αυ των
^π ^ΠΠαι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγξει με ε λαιον δε αμαρτωλου μη λιπα

να τω την κεφαλην μου

Ο τι ε τι και η προ σου χημουεν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν ε

χομενα πετρας οικριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου ο τι η

δυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη επι της

γης διεσκορπισθητα οστα αυτων παρα

τον Αδην

Ο τι προς σε Κυρι ε Κυρι ε οι

οφθαλμοι μου ε πι σοι ηλπισα μη αντα

^Π
 νε ληστην ψυχὴν μου π

^π ^Π
 Φυ λα ζον με α πο πα γιδος ης συ π

νεστησαν τομοι καια ποσκαν δαλων τωνερ κ

γα ζο μενων την ανο μι αν π

^π ^Π
 Πεσουνται εν αμ φι βληστρω αυ των π

οι αμαρτωλοι ^Δ ^σ κα τα μονας ει μι ε γωω Γ+

ε ως αν παρεελθω π

^π ^Π
 Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κεκραζα ^Δ ^σ

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην π

^π ^Π
 Εκ χει ω ε νω πι ον αυ του την π

δε η σιν μου ^Δ ^σ την θλιψιν μου ε νω πι ον αυ

του α παγ γε λω
 Εν τω εκ λειπει εις ε μου το πνευ
 μα μου και συ ε εγνωστας τριβους μου
 Εν ο δω ταυτη η ε πορευ ο ο
 μην ε κρυψαν πα γι δαμοι
 Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε
 πεβλεπον και ουκ ην ο επι γινωσκων με
 Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και
 ουκ εστιν ο εκ ζη των την ψυχην μου
 Ε κε κραζα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ
 ει η ελπις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

Προ ὁσχες προς την δε η σὶν μου ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα

Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ο τι ε κρα ται ω θησαν υπε ρ ε με

Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι αι τω

ο νο μα τισ ου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι

Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ει σα α κου σον της φω νης

μου

Γ^Πε νη θη τω τα ω ταςου προ σε

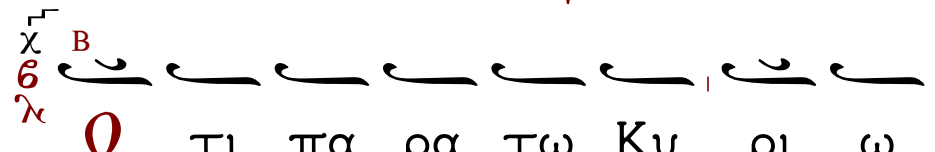
χον τα^Δ εις την φω νην της δε η σε ω ως

μου

ψυχὴν μου, τῷ τῶν παισμάτων, καὶ
κατασυγκύπτουσαν, ἀνόρθωσον Παρθένε· σὺ
γὰρ τὸν τοὺς κατερῶραγμένους, ἀνορθοῦντα
Σωτῆρα, ἔχεις πειθόμενον εὐκόλως, μητρικῇ
παρρησίᾳ, καὶ διάρρηξον σῇ μεσιτείᾳ, τῆς
ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον δέομαι, διὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος.

Σπικηρά τοῦ μηναίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Σπῆχος. ^χ_λ ^B
 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω
 το ε λε ος ⁶_λ και πολ λη παρ αυ τω λυ
 τρω σις ⁶_λ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα
 ηλ ^χ_λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ
 του ⁶_λ

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ
 δεσμούμενος, καὶ εἰρκτῇ Ἀπόστολε
 συγκλειόμενος· διὸ σε πόθῳ γεραίρομεν, καὶ
 πίστει τὴν Ἄλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν· ἐξ
 αὐτῆς δ' ἀρυόμενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς
 σωτηρίαν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε Θεόπτα,
 τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Σπῆχος. ^χ_λ ^M ^B
 Ἀι νει τε τον Κυ ρι ον παν
 τα τα ε ἱ νη ^χ_λ ⁶_λ ε παι νε σα τε αυ τον παν

τρες οιλαιοι

Διὰ σοῦ γινῶσιν δέχεται, ἀγνωσίᾳ
κρατούμενα, τῶν Ἑθνῶν πολύσπορα γένη
πρότερον· ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους
φερόμενον, σκεῦος ἔνδοξε χωροῦν, ἅπαν ζῶον
Ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει
προσκυνοῦσα, ὥς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ
Χριστοῦ προθυμότητα.

Σπίλος. $\frac{\chi}{\lambda}$ $\overset{B}{\curvearrowright}$ $\overset{O}{\curvearrowright}$ $\overset{\tau_1}{\curvearrowright}$ $\overset{\varepsilon}{\curvearrowright}$ $\overset{\kappa\rho\alpha}{\curvearrowright}$ $\overset{\tau\alpha\iota}{\curvearrowright}$ $\overset{\omega}{\curvearrowright}$ $\overset{\theta\eta}{\curvearrowright}$ $\overset{\tau\omicron}{\curvearrowright}$

ε λε ος αυ του εφ η μας ⁶ και η α

λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι

ω ν α ς

“Ὁν ἡρνήσω κρινόμενον, ἐγειρόμενον ὑμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πάτερ προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος πλ. β'

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἄλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν. Δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι, ἐν εὐφήμοις ᾠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν· Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, Υἱὸν Θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον Ἄλυσιν, προσπτυσσομένοις ἐκ πόθου, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἑπταικότων

Δοξαστικὸν

Ἦχος λ̣ π̣ Πα.

Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

 Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α

 τι

Ἡ με ε ρο ο ον η η μιν η κρη
 πι ις τη ης Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας
 Πε ε ε τρος η πε τρα α της πι ι
 ι ι στε ε ε ε ως προ τι θε ται την τι μι
 αν αυ του Α λυ υ σιν εις ψυ χι κη
 η η ην ε ευ ε ζι ι ι ι αν δευ τε ε
 πα α αν τες ταυ την πε ρι πτυ υσ σο με ε νοι
 εν ευ φη η η μοι οι οις ω ω δαις αυ τον
 κα α α τα στε ε ψω ω ω μεν Χαι ροι οις
 ο θε ερ μοσ της Πι στε ως προ ο ο ο μα
 α α α χος ο θερ μη τη η η δι ι ι α α

νοι οι οι α τον Χρι στο ον ο ο μο
 λο ο γη η η σας και Υι ον Θε ου εν παα αρ
 ρη σι ι α α πο ο ολ λη χαι αι ροις
 της οι κου με ε ε νης το ο α γα λι
 ι α α α α μα και της ου ρα α νων Βα σι
 λει α ας κλει δου ου ου ου χε χα ρι ιν πο ο
 ρι ι ι ζου τοις πο ο θω ω σε ε ε τι ι μω
 ω ω σι και την σην σε βα σμι ον Α λυ υ
 σιν προσ πτυ υσ σο ο με ε ε νοι οις εκ πο
 ο ο ο θου ως πα ρι στα α με ε νο ο ος
 τω ω θρο ο ο νω του Παν τα να α κτο ο

ος Θε ε ου πρε σβει α αν ποι ου ου
ου ου με ε ε ε νος υ πε ερ η η μω ων
των ε επται κοο ο ο των

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος πλ. β΄

Τριήμερος ἀνέστης

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρῶσα ἡ
πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς,
ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Γοὶ Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Πέμπτη Ἑσπέρas . Σπικηρά τοῦ μηναίου
Ἦχος δ', Ἑδωκας σημείωσιν

Ἀλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ᾗ παθῶν διαλέλνται, τὰ δεσμά, προσκυνήσωμεν· σεπτῶς γὰρ ἡγίασται, δωρεαῖς ἀρρήτοις, Πέτρου τοῦ πανσόφου, καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγμένη χάριν ἀέναον, σειρὰς καὶ αὕτη θλίψεων, καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότως συντέμνουσα, τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσιν.

Σπῆχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Λάμπει σου ἡ Ἄλυσις, ὦ Κορυφαῖε ἀοίδιμε, ὡς σειρὰ ἐπουράνιος, δι' ἧς ἀναγόμεθα ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων· καὶ ὡς κλειδούχῳ σοι σοφέ, καὶ ὑπερλάμπρῳ πιστῶς πελάζομεν. Τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας οὖν, ἐγχειρισθεῖς ἀξιάγαστε, συμπαθῶς ἡμῖν ἄνοιξον, τὴν σωτήριον εἴσοδον.

Σπῆχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Συμφωνον τὸν αἶνον σου, ἀγγελικαὶ τάξεις σήμερον, τοῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν.

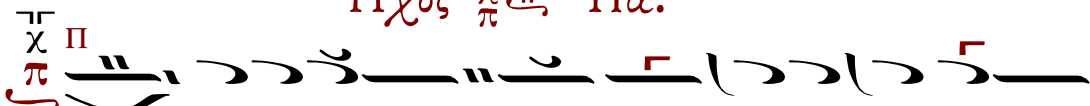
Ἀγγέλου εἰσόδω γάρ, τὴν πλευρὰν νυγεῖς σου, καὶ φρουρᾶς προτρέχων, τὴν ἐν Ἀλύσει συνοχήν, τοῖς σὲ δεσμοῦσι, δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ ταύτην πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν πταισμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συναγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέτρος, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἄλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀφώνιον πολυτελές, εἰς νοσημάτων ἰατροεῖον, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε πάντες ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων

Ἦχος λ. Πά.

 Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

 Γι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α

 τι

Πα λιν η η μιν ο θερ μο ο ος προ ο
 στα α α της συ να γει ρε ε ε ται
 προς πνευ μα τι κη ην πα α αν δαι αι σι
 ι ι αν Πε τρος η πε τρα α α της Πι ι
 στεε ε ε ως την τι μι αν αυ του Α
 λυ σιν προ τι θει εις η η μιν κα θα περ
 ο ψω νι ο ο ον πο λυ υ τεε ε ε λες
 εις νο ση μα α τω ων ι ι ι α α τρει
 ει ει ον εις θλι βο με ε νων πα ρα μν
 θι ι ι ι ι ι α α α α αν εις λι
 με ε ε ε να α χει μα α ζο μεε ε ε νων

δε ευ τε ε πα α αν τε ες ταυ την πε ε ε ε ρι
 πτυ ζω ω με ε ε ε θα και τον αυ το ον
 δο ο ζα σα αν τα δυ υ υ σω πη η σω
 ω ω ω μεν ταις αυ του ου ου ι κε σι ι ι
 αις Χρι ι στε σω ω ω σον τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ
 Κυήσασα, ἀνεβόα· Τὶ τὸ ξένον, ὃ ὀρῶ,
 μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις,
 σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δὲ Δι'

Τὴν Πρωμηνμηλιπὼν προσημας ἐ
πεδημησας διῶν ἐφορσας τι
μιῶν Ἀλύσεων τῶν Ἀποστολῶν Πρω
τοθρονε ἄς ἐν πῖστει προσκυνούντες δε
ομεθα ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου
δωρησαίη μιν τομὲ γὰρ ἐλεοος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ,
ρόμφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα
σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ
Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ
παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Ἦχος Δ' Παρ θε νε πα να μω με Μη τηρ
Χρι στου του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε
σου την πα να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ
ρου με νον ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον
και θε ον σου Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που
σα μη παυ ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν
δω ρη σα σθαι αι αι

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.